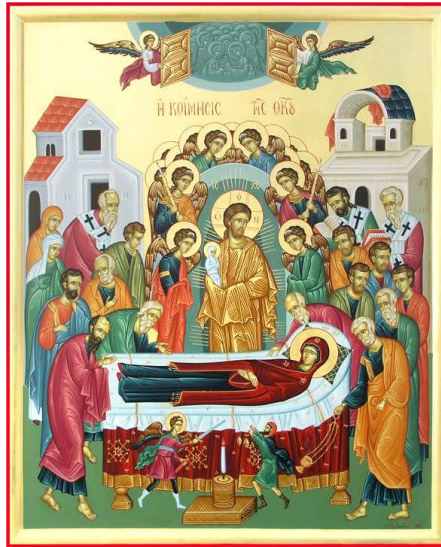

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1) ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΣΕΠΤΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΥΠΕΡΑΓΝΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΜΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (απόσπ.) Αγίου Γρηγορίου Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά

2) «Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις» Φώτη Κόντογλου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014
✿ # ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ #ΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ
ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

**ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΣΕΠΤΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΥΠΕΡΑΓΝΗΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΜΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ** (απόσπ.)

*Αγίου Γρηγορίου Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά
(13^{ος}-14^{ος} αιώνας, 1296 Κωνσταντινούπολη – 14 Νοεμβρίου 1359 Θεσσαλονίκη)*

Ἄν και «ο θάνατος των οσίων είναι τίμιος και η μνήμη δικαίου συνοδεύεται από εγκώμια» (Ψαλμ. 115, 6), πόσο μάλλον τη μνήμη της αγίας των αγίων και εκείνης μέσω της οποίας επέρχεται όλη η αγιότητα στους αγίους, δηλ. της αιειπαρθένου και Θεομήτορος, *πρέπει να την επιτελούμε με τις μεγαλύτερες ευφημίες; Όπως βέβαια και κάνουμε σήμερα που εορτάζουμε την επέτειο της αγίας κοιμήσεως ή μεταστάσεως αυτής, εξαιτίας τής οποίας είναι λίγο κατώτερη από τους αγγέλους, όμως και τους αγγέλους και τους αρχαγγέλους ξεπέρασε σε ασύγκριτο βαθμό, και όλες τις πάνω από αυτούς υπερκόσμιες δυνάμεις με την εγγύτητα προς το Θεό των όλων και με τα θαυμάσια εκείνα που από τους αιώνες έχουν γραφεί και πραγματοποιηθεί σ' αυτήν.*

Θ θάνατός της είναι ζωηφόρος, μεταβιβάζοντας σε ουράνια και αθάνατη ζωή, και η μνήμη αυτού είναι *χαρμόσπνη εορτή και παγκόσμια πανήγυρη*, που όχι μόνο ανανεώνει τη μνήμη των θαυμασίων της Θεομήτορος, αλλά και προσθέτει την κοινή και παράδοξη συνάθροιση των ιερών Αποστόλων από κάθε μέρος της γης για την πανίερη κηδεία της, τους με την ευκαιρία αυτή θεοφαντορικούς ύμνους των θεόπνευστων εκείνων, τις αγγελικές επιστάσεις και χοροστασίες και λειτουργίες γι' αυτήν, *που προπέμπουν, που ακολουθούν, που συμπράττουν, που αντιπράττουν, που αμύνονται, που συνεργούν και συμπάλλουν με όλη τη δύναμη μαζί με εκείνους που με όλα τα μέσα εγκωμιάζουν το ζωαρχικό και θεοδόχο εκείνο σώμα, το σωστικό φάρμακο του γένους μας, το σεμνολόγημα όλης της κτίσεως, πολεμούν όμως και αντικρούουν με*
Παρασκευή 15 Αυγούστου – Η Κοίμηση της Θεοτόκου

κρυφό χέρι τους Ιουδαίους που επεμβαίνουν και εξεγείρονται με θεομάχο χέρι και γνώμη, ενώ ο ίδιος ο Κύριος των δυνάμεων και Υιός της αειπαρθένου αυτής είναι αόρατα παρών και αποδίδει στη Μητέρα την εξόδιο τιμή, στα χέρια του οποίου εναπέθεσε και το θεοφόρο πνεύμα, με το οποίο έπειτα από λίγο μεταθέτει και το συζυγικό προς εκείνο σώμα σε χώρο αιώνιας ζωής και ουράνιο.

Πολλοί βέβαια από πολύ παλαιά πέτυχαν θεία ευμένεια και δόξα και δύναμη, «αυτή όμως υπερβαίνει και ξεπερνά όλους και όλες» (Παροιμ. 29, 29). Γιατί μόνο αυτή, ευρισκόμενη ανάμεσα στο Θεό και στο ανθρώπινο γένος, το Θεό τον κατέστησε υιό του ανθρώπου, ενώ τους ανθρώπους τούς έκαμε υιούς του Θεού, κάνοντας ουρανό τη γη, και θεώνοντας το ανθρώπινο γένος, και μόνη αυτή από όλες τις γυναίκες αναδείχθηκε πάνω από κάθε φύση μητέρα του Θεού εκ φύσεως, και υπήρξε με τον ανέκφραστο τόκο της βασίλισσα κάθε εγκόσμιου και υπερκόσμιου κτίσματος.

Ήώρα έχοντας και τον ουρανό κατοικητήριο, ως βασίλειο που ταιριάζει σ' αυτήν, σ' αυτόν που σήμερα μετατέθηκε από τη γη, στάθηκε και στα δεξιά του βασιλιά του παντός, ντυμένη και στολισμένη με χρυσοϋφαντο ιματισμό (Ψαλμ. 44, 10). Ως διάχρυσο ιματισμό πρέπει να νοήσεις το θεαυγές σώμα εκείνης, καταστολισμένο με τις παντός είδους αρετές. Γιατί δεν μπορούσε γη και τάφος και θάνατος να κατέχει παντοτινά το ζωαρχικό και θεοδόχο σώμα της και το πιο αγαπητό του ουρανού και του ουρανού των ουρανών. Και αποδεικτικό στοιχείο για τους μαθητές ως προς την ανάστασή της γίνονται τα σινδόνια και τα εντάφια, που μόνα απέμειναν στον τάφο και που μόνα βρέθηκαν σ' αυτόν. Δε χρειάστηκε όμως να μείνει και αυτή ακόμη για λίγο πάνω στη γη, όπως ο Υιός της και Θεός· γι' αυτό αναλήφθηκε αμέσως προς τον υπερουράνιο χώρο από τον τάφο, από όπου πάλι ακτινοβολεί τις μαρμαρυγές και τις χάριτες μέχρι τη γη λαμπρότερες και θειότητες.

Ποιος λόγος μπορεί να περιγράψει το θεόλαμπρο κάλλος σου, Μητέρα του Θεού και Παρθένε; Συ είσαι χώρος και όλων των χαρίτων και πλήρωμα κάθε είδους καλοκαγαθίας, και έμψυχος πίνακας και εικόνα κάθε αγαθού και κάθε αγαθότητας, ως μό-

νη που αξιώθηκες όλα μαζί τα χαρίσματα του Πνεύματος, ή καλύτερα ως μόνη που έλαβες μέσα στα σπλάγχνα σου εκείνον στον οποίο βρίσκονται όλοι οι θησαυροί όλων αυτών των χαρισμάτων.

Τόσο πολύ πλησιέστερη είναι από εκείνους που πλησιάζουν το Θεό, τόσο μεγαλύτερα από όλους πρεσβεία αξιώθηκε η Θεοτόκος· δεν εννοώ τους ανθρώπους μόνο, αλλά και όλες αυτές τις αγγελικές ιεραρχίες. Γιατί γι' αυτήν την ανώτατη ταξιαρχία αυτών γράφει ο Ησαΐας, «και τα Σεραφίμ στέκονταν τριγύρω του» (Ησ. 6, 2), ενώ γι' αυτήν λέγει ο Δαβίδ· «στάθηκε στα δεξιά του η βασίλισσα» (Ψαλμ. 44, 10). Βλέπετε τη διαφορά της στάσεως; Από αυτήν μπορείτε να καταλάβετε και τη διαφορά τής ως προς την αξία τάξεως· γιατί τα Σεραφίμ στέκονταν γύρω από το Θεό, ενώ δίπλα σ' αυτόν τον ίδιο το Θεό η βασίλισσα όλων.

Θπειδή στους ουρανούς είναι αιώνιος θεσμός, το να μετέχουν μέσω των μεγαλύτερων οι μικρότεροι του ευρισκομένου πέρα από τα όντα, και ανώτερη από όλους είναι η Παρθενομήτωρ, μέσω αυτής θα γίνουν μέτοχοι, όσοι θα γίνουν μέτοχοι, του Θεού και αυτήν θα υμνήσουν μετά το Θεό αυτοί που υμνούν το Θεό. Αυτή είναι υπόθεση των προφητών, των Αποστόλων αρχή, εδραίωμα των μαρτύρων, το θεμέλιο των διδασκάλων. Αυτή είναι η δόξα των ανθρώπων της γης, η τερπνότητα των ευρισκομένων στον ουρανό, το εγκαλλώπισμα όλης της κτίσεως. Αυτή αρχή και πηγή και ρίζα των απορρήτων αγαθών, αυτή κορυφή και τελείωση κάθε αγίου.

Ω Παρθένε θεία και τώρα ουράνια, έγινες ταμιούχος και χώρος χαρίτων· όχι για να τις κρατήσεις για τον εαυτό σου, αλλά για να γεμίσεις τα σύμπαντα με χάρη. Μετάδωσε λοιπόν πλούσια στο λαό σου, το έλεος και τα χαρίσματά σου. Αντιπαράβαλε στα παθήματά μας τη δική σου βοήθεια, παρέχοντας και στις ψυχές και στα σώματα πλούσια τη χάρη· και αν δεν τη χωρούμε, κάνε μας χωρητικότερους, ώστε σωζόμενοι και ενδυναμούμενοι από τη χάρη σου να δοξάζουμε τον προαιώνιο Λόγο που σαρκώθηκε από σένα για χάρη μας, μαζί με τον άναρχο Πατέρα του και το ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους ατελείωτους αιώνες. Γένοιτο.

Αγιός Γρηγόριος του Παλαμά, απόσπ. από την ομιλία στην Πάνσπετη Κοίμηση της Πανυπέρανης Δέσποινας μας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, Ε. Π. Ε.

Παρασκευή 15 Αυγούστου – Η Κοίμηση της Θεοτόκου

«Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις»
ΦΩΤΗ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Η υμνωδία της εκκλησίας μας είναι ένας παράδεισος, ένα μυστικό περιβόλι που μοσκοβολά από λογής λογής μυρίπνοα άνθη, και τα πιο μυρουδικά, τα πιο εξαίσια, είναι αφιερωμένα στην Παναγία. Όλος ο κόσμος θλίβεται μαζί της και μαζί της χαίρεται με μία χαρά πνευματική: «Ἐπὶ Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ ἀνθρώπων τὸ ἴδιον, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λοικῆ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον ἴσθονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων θεὸς ἡμῶν».

Απορείς τι να πρωτοδιαλέξεις απ' αυτή την υμνολογία της Θεοτόκου! Θαρρείς πως ο αγέρας, τα βουνά, οι θάλασσες της Ελλάδας, τα χωριά, οι πολιτείες, γεμίσανε ευωδία πνευματική απ' αυτό «τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον», απ' αυτή «τὴν μανναδόχον στάμνον» που έχει μέσα «μύρον τὸ ἀκένωτον». Οι γυναίκες μας είναι στολισμένες με τ' ὄνομά της, τα βουνά μας, οι κάμποι, τα νησιά, τ' ακροθαλάσσια είναι αγιασμένα από τα ζωκκλήσια της, τα καράβια μας ἔχουν γραμμένο ἀπάνω στη μάσκα και στην πρῦμη το γλυκύτατο ὄνομά της. Αληθινά στην Ελλάδα μας «ἔπι Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις», «για Σένα, χαίρεται ὅλη ἡ πλάση». Σήμερα που κοιμήθηκες, θαρρείς πως ἡ χαρά γίνηκε πιο μεγάλη, ἡ θλίψη ἄλλαξε σε αγαλλίαση, ἡ ἐλπίδα ζωήρεψε ἀντὶ να αποσκιάσει και πλημμύρισε τις καρδιές μας.

Σήμερα τ' αγέρι φυσά γλυκύτερα στα κουρασμένα πρόσωπά μας, τα δέντρα σαν να γενήκανε πιο χλωρά, τ' αυγουστιάτικο κύμα σαν να αρμενίζει πιο δροσερό μέσα στο πέλαγο και αφρίζει φουσκωμένο ἀπὸ χαρά μεγάλη, το κάθε τι πανηγυρίζει κι' αγαλλεται... Ω! Τι θάνατος λοιπόν είναι αυτός, που γέμισε την οίκουμένη και τις καρδιές μας με τη χαρά της αθανασίας! Και καλύτερα ψέλνει ο υμνωδός σήμερα: «Ἐν τῇ ἰένῃσει τῆν παρθενίαν ἐβύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, θεοτόκε. Μέλῃσῃς πρὸς τῆν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τῆς φύλας ἡμῶν».

(Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (ἀπόσπ.), ἀπὸ το περιοδικὸ «Ἑλληνικὴ Δημιουργία», τ. 37, 1949)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΡΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Παρασκευή 15 Αυγούστου - Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου